

torek večer mu je „Slovenija“ priredila zabavni večer; slovenski drž. poslanci, dijaki in veliko drugih se ga je vdeležilo.

Iz Braslovč. (Ustanovljenje p. družnice.) V nedeljo dne 31. januarja bil je v Braslovčah pri „Blažetu“ pogovor o ustanovitvi podružnice sv. Cirila in Metoda. Sklenilo se je, da se podružnica ustanovi in dotična prošnja na slavno ministerstvo odpošlje, kar se je drugi dan hitro zgodilo. Udov oglasilo se je nad sedemdeset, med temi 8 ustanovnikov in sicer gg.: F. J. Bohinec, dekan; Radoslav Hribernik, kaplan; Anton Vovšek, usnar; Ant. Plaskan, trgovec; gđc. Ana Cene, zasebnica; vsi iz Braslovč; nadalje Josip Lipold, veleposesnik; Anton Gorčar, c. kr. poštar iz Mozirja in Ivan Gabršek, okr. tajnik iz Vranskega. Gospod Ivan Prislán, kolar v Braslovčah, daroval je novemu društvu prav lepo podobo sv. Cirila in Metoda. V osnovalni odbor bili so voljeni sledeči gg.: F. J. Bohinec, predsednikom; Josip Lipold, namestnikom; Radoslav Hribernik, tajnikom; Franjo Rojnik, namestnikom; Ivan Vrankovič, blagajnikom in France Prislán, namestnikom. Tedaj se bo ustanovila vsaj v Braslovčah „Podružnica sv. Cirila in Metoda“, kar bo tudi nekaj, toraj smemo klicati: Vivat, crescat, floreat!

Iz občine Marija Gradec pri Laškem trgu. (O krajnem šolskem svetu.) Od jeseni leta 1884 imamo enorazredno šolo pri sv. Miklavžu nad Laškim. Ker je v to šolo le občina Marija-Gradec vsolana, je tedaj sploh le ta vse stavbene in druge stroške trpela in jih bode tudi odslej vedno sama trpeti morala. Prej ko je bila šola dogotovljena, je naša občina nad sedem tisoč za njo štela. Vse to so darežljivi občani radi storili, ker so prevideli, da je šole tamo v resnici potreba. Ali čudno, pa vendar resnica je, da tamošnji krajni šolski svet v slovenski občini nemško uraduje, da ima nemški uradni pečat, akoravno so udje sami Slovenci. Kdo je tega kriv? Več ali manj vsak ud krajnega šolskega sveta. Načelnik, sicer naroden mož in ob evem tudi občinski odbornik, se večkrat pritožuje, da dojdejo od okrajnega šolskega sveta sami nemški dopisi, kojih on ne razume, ali tega pa ne pomisli, da se bode to tako dolgo godilo, dokler bode on le nemško odgovarjal in nemški pečat pritiskal. Če je to uradovanje po volji ali proti volji načelnika in svetovalecev, tega mi ne vemo, najbrž pa še ni prišlo v nobeni seji do pogovora o tej zadevi, kar ni nikakor hvalevredno, tem manj, ker stoji šola v slovenski, narodni občini postavljena in vzdrževana z denarji slovenskega kmeta ne pa z denarji nemškega šulvereina. Upamo in želimo tedaj, da si bode slavni krajni šolski svet pri sv. Miklavžu to zapomnil in takoj pri prvi seji sklenil, da hoče odslej le

slovensko uradovati, da si hoče tudi uradni pečat s slovenskim napisom kupiti, da ne bode pred svetom svoji materni občini sramote delal.

Iz Velenja. (Občinska volitev.) Dne 6. t. m. imeli smo volitvo za občinski odbor. Voljeni so večjidel sami narodnjaki; le iz usmiljenja do nasprotne stranke so zbrani trije tržani, ki bi radi Nemci bili in ti so Joža Virth, Janez Rak in Gašper Skaza. Po volitvi župana hočem Vam o teh volitvah obširneje poročati. Jaz imam nado, da bomo tudi župana izvolili iz naše narodne stranke.

Od sv. Jurja na Ščavnici. (Kaj je z našo obč. volitvo?) „Urad nam pokaže moža“, pravi stara prislovica, o resničnosti teh besed se je že marsikdo prepričal, tako tudi občina pri sv. Jurju na Ščavnici. Pred tremi leti je ona z velikim zaupanjem volila znanega rodoljuba za obč. predstojnika, moža, kateremu je Bog podaril dušnih zmožnosti, torej pa bi lahko uspešno delal v prid in blagor občine. Isto tako je bil tudi voljen takrat za načelnika v Gornjeradgorskem okrajnem zastopu. Da smo se v njegovi osebi nekaj zmotili vemo po preteku treh let dovolj, ker „urad“ ga je pokazal, kaj in kakov da je. Kar se tiče okrajnega gornjeradgorskega zastopa, to naj kdo drug objavi, tudi srenjskih zadev ne bom na široko razkladal, dovolj bodi to, če povem, da je marsikaj zanemarjajoč ali opuščajoč srenji na škodo, temu dokaz so slaba pota in ceste, na primer po vasi Biserjane, in med tem, ko druge občine po fari imajo že nove predstojnike, naš pa se nič za to ne zmeni, kakor bi na smoli sedel in nikdo ne vé, kedaj da bomo imeli volitve v obč. odbor; če bodo kedaj, vas močje obč. sv. Jurja opozorujem, da volite moža za predstojnika, ki bo značajan, katoliški kristjan, in za občni blagor vnet, pa pošten narodnjak! Toliko za danes, v prihodnje znabiti več in obširneje, ako bo potrebno —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Njih vejičastvo, svitla cesarica biva od nedelje sem v Miramare, lepi graščini ob morju za Trstom. — Kakor se čuje, pride minister dr. pl. Gautsch v kacic dneh v Maribor, da si ogleda, je-li v resnici treba novega poslopja za c. kr. višjo gimnazijo. Ali pojde še tudi v Celje, ni gotovo pa verjetno. — V državnem zboru voljeni so dr. Smolka za predsednika, grof Clam-Martinic za prvega, pl. Chlumecky pa za drugega podpredsednika. Izid te volitve ni mogel drugačnji biti, ker je dr. Smolka še rad, če je že tudi star, predsednik, grofa Clam-Martinica pa je prav zato treba, ker je dovolj oster, ako kateri govornik uhaja čez postavne meje. Zanimiva pa je ta volitev še vrh tega zato, ker se iz nje razvidi, kako

močni da ste v drž. zboru liberalna pa narodno-konservativna stranka. Grof Clam-Martinic dobil je namreč 167 (narodno-konservativnih) glasov, 105 (nemško-liberalnih) pa je bilo praznih. — V odbore, ki pripravljajo, oziroma prerešujejo predloge za seje drž. zbora, so se že tudi poslanci izvolili, izmed Slovencev je kan. Klun v šolskem, prof Šuklje pa v gospodarskem. — Posl. Scharschmid in drugovi predložil je v torek načrt postav, vsled nje ima nemščina po vseh naših deželah obveljati za državni jezik, samo Poljakom v Galiciji pa Lahom na Primorskem dovoljuje se neka izjema. Če nič druga ne pride iz tega predloga, že te bode velika škoda, ker se bo o njem veliko in burno govorilo. — Na Koroškem je beljaški okraj izvolil, kakor smo slutili, liberalca Ghona za poslanca v državnem zboru in je torej grof Einspieler propadel. Nemčurjem je tokrat še silen sneg prišel na pomoč, kajti kmetje niso bili s hribov mogli, kedar se je v nekaterih krajih vršila volitev volilnih mož. — Ravnatelj kranjske hranilnice, ces. svetnik Rih. Janežič, stopi v pokoj a že se ponujata na njegovo mesto dva moža iz nemčurske stranke, advokat dr. Suppan pa zdravnik dr. Schaffer. Hranilnica je sedaj skoraj edini zavod na Kranjskem, ki ga še drž. nemčurji v rokah in kakor stojé razmere, ostane jim še tudi za naprej gotova. — Za narodni dom v Ljubljani se pridno nabira, posebno obnesle so se dosehmaj Ikrjarske in Iokrajarske knjižice. — Poslanec I. okraja v tržaški okolici, g. Križanac, sedi sedaj v mestnem zboru med slov. poslancema gg. Abramom in Živcem ter pravi, da se hoče držati slov. poslancev, kjer bi šlo za koristi okolice. Če ostane mož v tem, stori le prav. — Na Hrvaškem začel je dež. sabor (zbor) svoje delovanje, poslanci prava so sila hudi na bana, grofa Khuen-Hédervárya ter bi mu radi uni „fond“ iztrgali iz rok, ki mu daje nekoliko denarja na prosto razpolaganje. Tokrat še tega niso dosegli, seveda, kako bi še ban sicer ostal v taki moči? — Na Ogerskem vrača se Nemcem to, kar storé oni z nami; Magjari radi bi tamkej, kakor druga slovenska ljudstva, tako tudi Nemce pomagjarili, zoper tako ravnanje kričé sedaj Nemci; a ne pomislijo, da iznarodjenje nikjer nikomu ne koristi. Avstrija je le mogočna, če in kedar daje vsem ljudstvom enake pravice.

Vnanje države. Kjer ni namen dober, tam nič ne ugaja. Velevlasti niso na vzhodnih krajih nikjer, kar se pravi, pravice hoteli vpeljati, za to jim tudi nikjer ne gre prav vkup. Bolgari in Srbi so se topli: ni jim tega bilo treba ali velevlasti so to dopustile, ker so menile, da bi se stvari na vzhodu tako utegnile prav, kakor bi njim ljubo bilo, zasukati. Kakor je podoba, pa jim tudi zmaga Bolgarov ni prav

ugodila. Zato tudi sklenenje miru med njima med Bolgarskim in srbskim narodom, ne more priti do konca. Vse drugo je sedaj v redu, samo turški poslanik nima, kakor se pravi, pravih pooblastil, tedaj pa se še ne more pogajanje za mir početi. Kdo se temu ne smeje? — Turčija je pripoznala, da se združite Bolgarija in Rumelija. To je resnica, kajti se je to po celej Rumeliji tudi v cerkvah, tedaj slovesno naznanilo. — Kar se tiče miru, pa visi še vse, kakor se pravi, v zraku. Za prave pogoje miru, kake in kdo, ali Turčija ali Bulgarija, jih stavi, to še dosehdob ni dognano. — Rusija, vsaj kakor je podoba, sprijaznjuje se čedalje bolj s tem, da se izvrši zjedinjenje Rumelije z Bolgarijo. Srbi sedaj računajo na Avstrijo, naše cesarstvo, da se bode za njo potegnili. Vse prav, ali Kalnoky, naš minister za zunanje zadeve, drži se, kakor je le prav, sedaj zapetega. — Bismark je našim prenapetim Nemcem dal prav občutljivo breo, ter se je izrekel, da noče vzprejeti resolucije, v kateri so se njemu (!) zahvaljevali, bolje bi mi rekli, ponizali do tal, ker je bil rekel, da je treba za nemški živelj iztiranja poljaških prebivalcev. — Na Angleškem je liberalni lord Gladstone spraval svoje ministerstvo skup, ali iz mož, ki so v to stopili, ne more se za gotovo sklepati, česa se naj od njih nadejamo. Toliko pa je vse eno gotovo, da bode to ministerstvo, naj bi se že katerega duha koli bilo nadehnilo, katoliškim Ircem nekaj pravic dalo, katerih dosehmaj niso imeli. Če mu namreč Parnell, vodja Ircv, ne bode priskočil, ne bo se ministerstvo moglo držati. — Dani se tudi sedaj na jutru. Cesar Kitajcev je poprosil sv. Očeta v Rimu, da bi naj v njegovem glavnem mestu, Pekingu, nastavili svojega poslanika ter privolili, da bi on v Rimu tacega nastavil. Kaj da so na to prošnjo, ki je vsekako pomenljiva, sv. Oče odgovorili, ni še znano. — V Londonu, v glavnem mestu Anglije, so delalci naredili veliko demonstracijo, vendar pa so jih redarji h koncu še vmirili, se ve, da so jih veliko za to pozaprl. — Na Španjskem je kraljica-udova, Kristina, sedaj v hudih stiskah ali, kakor gredó noveja poročila, drži se dobro in ustaje, naj se začnó že od katere koli strani, nimajo ali vsaj ne najdejo v ljudstvu ugodnih tal. Nekaj je to že v državi, v kateri je puntarskega ognja polno.

Za poduk in kratek čas.

Andreju Šumanu v spomin.

IV.

Kdor zna drevesca gojiti in saditi, zna navadno tudi z ljudmi ravnati in mladino gojiti. Imel je sploh kakega mladiča v odgoji, ki mu je bil poznej priden hlapec, dokler si ni